

1. INTRODUCCIÓ

El perquè de la situació del control de natalitat

En els anys setanta el partit comunista va implantar la política d'un sol fill per família, que era considerada una mesura temporal per limitar l'augment dels naixements, que assoliria els 1200 milions en l'any 2000, per després començar a decreixer, fins a quedar reduïda a uns 750 milions en el 2050. Al mateix temps, el govern va legalitzar l'avortament i va fomentar el control de la natalitat i l'emplaçament del matrimoni fins que els membres de la parella tinguessin a prop dels 30 anys, introduint un sistema d'incentius i gratificacions a les famílies que només tinguessin un fill.

Moltes persones van resistir aquesta política, sobretot a les zones rurals. Els xinesos tenen una gran estima per als nens, i a més, la creixent prosperitat dels camperols, resultat de la reforma agrària, permetia als que desitjaven un hereu baró fer cas de les campanyes del govern.

Un important aspecte de la política d'un fill per família és el referent als seus possibles efectes econòmics a llarg termini. El descens de la taxa de natalitat podria significar un augment del preu de la mà d'obra, a més d'eleva la proporció de persones ancianes.

2. UNA PARELLA UN FILL

En la cultura xinesa tradicional, tenir molts fills es considerat un honor. Mao animava els xinesos a incrementar la natalitat però proporcionar al país fills de la revolució. Aquests dos elements –tradició i maionisme– van determinar que el 1970 la Xina tingués una de les taxes més elevades de fecunditat: quasi sis fills per dona.

En 1981, les autoritats xineses van iniciar una campanya de control radical de la natalitat amb l'eslògan una parella, un fill. Es van establir penes severes per a les parelles que tinguessin més d'un fill i es va fomentar l'anticoncepció i l'avortament. Els efectes d'aquesta política antinatalista, malgrat que han estat inferiors als previstos, són molt rellevants: el 1990 la taxa oficial de la fecunditat havia baixat a 2,3 fills per dona.

2.1 PREMIS I SANCIONS PER PART DE L'ESTAT

ELS PREMIS: LES SANCIONS:

- Atenció hospitalària durant el part – Segon fill: amonestació oficial
- Atenció mèdica i educació gratuïta per al fill – Tercer fill: reducció del sou
- Tracte preferent a l'escola – Les dones embarassades sense
- Prioritat en la concessió d'habitatges permís són induïdes a avortar
- Paga mensual extra a l'any – Les multes oscil·len entre els
- Tracte preferent en l'obtenció de treball 10.000 i els 80.000 yuans (el sou

mitjà mensual oficial es de 150

yuans)

Encara que els incentius i els cruels càstigs, els començaments dels anys noranta, més de deu anys després de que la política d'un sol fill fos llançada a les àrees rurals, moltes famílies van continuant tenint set o vuit fills. D'avant del temor de no poder contenir el creixement de la població, els funcionaris de planificació familiar van decidir establir en 1995 l'esterilització obligatòria després del segon fill. Només en la clínica del municipi de Gondog es va analitzar més de mil esterilitzacions l'any 1997.

Noves normes es van modificar de l'estricta política d'un sol fill, donades a les minories ètniques en Guangxi al començament dels anys vuitanta. La regla general d'un sol fill per famílies en les ciutats, dos en les àrees rurals i tres per a les minories va ser reformulada l'any 97 en un informe sobre les Minories Ètniques de Xina publicada per al Consell Estatal. El document explica que la política de població era més flexible per a les minories, i que en les àrees frontereres se'ls permetia tenir tres o més fills.

2.2 TESTIMONIS

TESTIMONI 1

Després del naixement del segon fill, la família de Kuang Haofeng va decidir que ell seria qui es someteix a una operació de esterilització. La seva esposa de trenta anys, tenia que atendre al nadó i no volia sofrir.

Algú tenia que fer-lo perquè l'oficina de planificació familiar de l'aldea ens multaria per cada dia endarreríssim l'esterilització, va explicar Kuang. Va optar per la vasectomia perquè es un procediment gratuït mentre la seva esposa tindria que haver pagar per l'esterilització. Va ser molt dolorós perquè no hi havia anestèsia va contar.

TESTIMONI 2

Yang Qingcheng, un metge jove de la ètnia dels miao, diu: Fa cinc anys es permetia als miao tenir tres o quatre fills. Però ara que m'he casat i vull tenir fills l'esterilització és obligatòria després del segon.

3. LA DISCRIMINACIÓ DE LES NENES A XINA

Des de que Deng Xiaoping va sentenciar al 1979 que tots el problemes de Xina tenen el seu origen en l'excés de població, no menys de quinze milions de nenes han sigut sacrificades per als seus pares abans o després de néixer.

En el camp, on viu el 80% d'una població de 1200 milions, és altre mon. La modificació introduïda en les zones rurals a la política del fill únic és significativa: si el primogènit és nen poden tenir un altre. Però, perquè no volen a les nenes? Doncs perquè en un món en el que priven els drets col·lectius sobre els individuals, tenir una nena és llençar els diners. Són una despesa en la infància, la seva força de treball aprofitarà només a la família del marit i quan els seus pares siguin vells no els atindrà, si no, els seus sogres. En canvi a les ciutats encara que les dones xineses tinguin menys llibertat que les dones occidentals, els seus drets essencials estan assegurats i, al enfonsar-se la societat tradicional, tenen ja una emancipació econòmica real.

En una societat que en aquests últims anys ha vist reaparèixer amb força les creences tradicionals el paper del fill com a únic possible continuador dels cultes familiars ha cobrar nova importància. Encara que els drets que la llei reconeix a les dones, al camp els filtres socials són bàsics, i, el que és més important, les dones manquen de la independència econòmica de les ciutats.

A curt termini, la combinació de la política del fill únic i de la família tradicional multiplica sens dubte les coaccions que la camperola xinesa té que suportar a nivell individual. Però el masclisme ha creat també a Xina un desequilibri en la proporció entre sexes. Al cap de deu anys, quan el seu nombre quedi molt

inferior del 50% de la població, és possible que tingui un valor insòlit i que això, tant com els canvis econòmics a les ciutats, acabi per desgastar directament l'estructura clàssica-familiar en que encara avui es mou al món xinès

3.1 TESTIMONI: Nena? Que mori.

Té la pell tensa i les pupil·les dilatades, el rostre propi d'una dona que a sofert molt. A portat quatre filles en aquest món, dels quals n'ha tornat a tres a l'altre. Les tres eren nenes.

Segons ella, cap d'aquelles nenes no tenia gens de futur. El seu marit guanya tres mil rúpies (12.000 pessetes) a l'any com a camperol. La família necessita un fill que l'ajudi a guanyar diners, no un altre filla per alimentar. Jo he vingut en aquesta vida a patir diu Lakshmi No vull que a les meves filles els passi el mateix. Per això les vaig matar.

Unes quantes dones han matat a les seves filles o han deixat que les matés algun membre de la família. Una tragèdia que es repeteix gairebé a diari a les viles camperoles, on l'assassinat de nenes assoleix nivells terribles. Segons el govern les organitzacions socials, l'infanticidi de nenes, encara que il·legal no deixa d'augmentar. En total, es calcula que hi ha més de seixanta milions de dones desaparegudes en tot el món

4. CONSEQÜÈNCIES

En alguns països asiàtics n'hi ha 105 adults per cada 100 dones, degut a la discriminació de les nenes. Vint anys després de que morís el líder xinès, que va imposar la política d'un sol fill, al país més poblat del món té un efecte secundari a aquesta mesura: la condemna a la solteria de milers d'homes.

Les coses, segons un ressent informe sobre l'avortament a Xina, només poden anar pitjor per als futurs pretendents. La prohibició de tenir més d'un fill i la preferència per els barons provoca un desnivell demogràfic.

En un intent de rectificar aquesta situació, Beijing ha prohibit les ecografies en una província de Shandong, on milers de dones estaven avortant al conèixer que esperaven una dona, inclòs en el setè o octau mes de gestació. La mesura podria estendre's aviat a la resta del país, que ja suma 1300 milions d'habitants.

El govern xinès creu que l'obsessiva preferència de les parelles per als fills barons és el major obstacle en la seva política de la natalitat.

A la forta pressió per a que els ciutadans compleixin el deure d'ajustar-se a la política natalitat, el Govern xinès a introduït en els últims mesos el plans per a compensar als qui si compleixen les normes. Els premis van des de millors llavors per al camp fins descomptes en el material del treball.